

Consilierea morală în medicina de familie, revizitată. Considerații asupra unei ipotetice propuneri de politică publică

Cristian Ducu, PhD

Centre for Advanced Research in Management and Applied Ethics

REZUMAT

Subiectul consilierii morale în spitale nu a reușit niciodată să treacă din sfera dezbaterilor academice în spațiul public românesc, din răzlețele conferințe unde a fost abordată *științific* într-o problematizare chiar și nesistematică la nivelul medicilor și colegiilor lor profesionale, reprezentanților asociațiilor de pacienți și decidenților din sistemul medical. Nu există un singur și simplu răspuns pentru această situație, însă putem observa fără prea multe eforturi că: (1) etica medicală nu prea există în universitățile de specialitate din România și ca atare ne confruntăm cu o lipsă de pregătire a cadrelor medicale în acest domeniu; (2) paternalismul este forma dominantă în sfera medicală și prin urmare relația medic-pacient se rezumă la “ce spune medicul”; (3) consilierea morală este privită ca un nonsens de vreme ce oricine are suficientă expertiză morală pentru a lua decizii, ceea ce trădează o totală neînțelegere a ce este consilierea morală.

Prezentarea de față nu va discuta deloc despre consilierea morală în spitale, o instituție destul de studiată în străinătate în ultimii 5-7 ani, ci despre *consilierea morală în medicina de familie*. Chiar și în țări unde consilierea morală în spitale are o istorie de două sau trei decenii, consilierea morală în medicina de familie este cvasi-inexistentă. În ciuda acestor două dificultăți, voi arăta de ce este nevoie de consiliere morală în medicina de familie, în mod special atunci când este vorba de cazuri terminale sau pacienți (și aparținători) cu puternice atașamente religioase. Exemplele invocate nu sunt culese din cine știe ce cărți publicate peste hotare, ci chiar din cabinetele unor medici de familie autohtoni.

Toate aceste considerații cu privire la consilierea morală în medicina de familie trebuie înțelese în sensul unui interes particular de a formula o politică publică care să stabilească un cadru normativ specific, și nu ca un simplu joc intelectual.

ISBN 978-606-8463-37-7